

гармонійного поєднання європейських інновацій та національних реалій у вищій освіті.

Нинішній стан національної системи вищої освіти, незважаючи на минулі досягнення, змушує констатувати її невідповідність суспільним вимогам, що зобов'язує менше вести мову про власні надбання, натомість надаючи привілеї аналізу європейських та світових тенденцій реформування вищої освіти. Так, національна система вищої освіти відмічається, зокрема:

➤ надлишковою кількістю навчальних напрямів і спеціальностей, тоді як кращі світові системи вищої освіти мають в п'ять разів менше;

➤ нагромадженням з часом погіршенням якості вищої освіти, яка неконкурентоспроможна на європейському ринку праці;

➤ відсутністю прикладного характеру вищої освіти, розривом між сферою освіти і ринком праці.

Безперечно, модернізація національної системи вищої освіти має деякі схожі риси з Болонським процесом, проте в більшості напрямів вона йому не відповідає. Причиною цього є початкова незорієнтованість інтегрування національної системи вищої освіти до європейського середовища, а притаманний їй внутрішній характер зводився лише до її прилаштування до нових внутрішніх трансформацій. Сьогодні ж необхідно докорінно переглянути вихідні позиції, створивши програму послідовного зближення національної системи вищої освіти до загальноприйнятих світових параметрів згідно вимог європейських освітніх стандартів. Болонський процес повинен забезпечити схожість і сумісність національних систем вищої освіти європейських держав для взаємоузгодженого розпізнавання однієї системи іншою. Головне — не спізнитися за ходом його еволюції.

В. В. Сироватко, асистент
кафедри педагогіки та психології

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ФОРМ ТА МЕТОДІВ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ

Зміни, які відбуваються у зв'язку з періорієнтацією процесу навчання в межах Болонського процесу, являють собою об'єктивну потребу в теоретичному обґрунтуванні та впровадженні індивідуалізації фахової підготовки майбутніх викладачів економіки в економічному університеті.

Індивідуалізація навчання — це така організація навчального процесу, при якій вибір засобів, прийомів, темпу навчання зумовлені індивідуальними особливостями студентів. Індивідуалізація процесу психолого-педагогічної підготовки майбутнього викладача економіки, з точки зору гуманістичного підходу та основних тенденцій Болонського процесу, забезпечується в тому разі, якщо її цілі, зміст і технологія сприяють переведенню його з позицій об'єкта педагогічного впливу в позицію суб'єкта навчально-професійної діяльності і далі — суб'єкта професійного розвитку.

Реалізація індивідуалізації фахової підготовки майбутніх викладачів економіки повною мірою може базуватися на загальних принципах методики навчання в умовах переходу до ступеневої підготовки фахівців у вищій школі з урахуванням світових стандартів. Серед них:

- принцип фундаментальності як посилення методологічних засад фахової підготовки на основі міжпредметної інтеграції;

- принцип індивідуалізації підготовки як умова удосконалення структури навчального процесу та оновлення змісту, методів, форм і засобів навчання та контролю;

- принцип психологізації фахової підготовки як шлях використання психологічних закономірностей і механізмів соціально-психологічної взаємодії.

У зв'язку з цим, завданням вищої школи є створення відповідних умов індивідуалізації підготовки фахівців, що забезпечать розкриття творчого та особистого потенціалу студентів та ефективну взаємодію.

На сьогоднішній день не розв'язана проблема вибору серед існуючих традиційних та нетрадиційних форм і методів для застосування в умовах індивідуалізації навчання. Враховуючи специфіку підготовки студентів в економічних університетах, найбільш ефективною формою реалізації індивідуалізації фахової підготовки майбутніх викладачів економіки можна вважати застосування кейс-методу.

Традиційно вважається, що кейс-метод являє собою спеціальну методiku навчання, завдяки якій відбувається спільний аналіз конкретною ситуації-випадку з певного розділу навчального курсу. При цьому домінуюча роль належить викладачеві, оскільки він повинен підготувати опис ситуації та запропонувати питання для обговорення, що дозволить актуалізувати певну систему знань, умінь та навичок студентів. Як правило, в процесі навчання застосовуються загальновідомі етапи застосування та підготовки цього методу.

Проте, нам здається, що значущість цього методу може бути посилена, якщо ми переорієнтуємо роль викладача з інформатора на консультанта, а підготовку матеріалу, виклад проблемних питань та їх вирішення, вибір змісту матеріалу покладемо на студентів. При чому, студент має право обирати самостійно не тільки тематику, а й форму виконання даного виду роботи (індивідуально чи у складі малої підгрупи).

Звідси, послідовність впровадження методу ситуацій можна представити наступним чином:

1) вивчення та аналіз теоретико-методологічних засад та інформаційне структурування змісту навчального матеріалу з певної теми курсу;

2) підбір основних матеріалів для створення практичних ситуацій та її наступний опис;

3) розробка варіантів розв'язання цих ситуацій;

4) письмовий звіт та презентація кейса.

Такий підхід до застосування методу конкретних ситуацій найбільш ефективно застосовувати в умовах індивідуалізації навчання та, враховуючи сучасні європейські вимоги до рівня підготовки майбутніх фахівців, він сприятиме розвитку індивідуального та творчого потенціалу студентів.

І. К. Совтус, д-р техн. наук, професор,
О. В. Скрипка, аспірант
кафедри ЕММ

ПРО МОЖЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ДЕЯКИХ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ НА ПЕОМ

На роздрібну торгівлю припадає до 15—20 % валового національного продукту. Але відповідної кількості уваги до неї з боку наукового забезпечення оптимального вирішення її проблем не спостерігається. Для цього є об'єктивні причини. Залежно від розмірів торговельної точки роздрібний торговець зустрічається з проблемами, які необхідно вирішити для забезпечення раціоналізації торгівлі та підвищення продуктивності праці. Ми поставили за мету розглянути лише одну, зате, мабуть, найважливішу, проблему — це проблему раціоналізації, а, по можливості, оптимізації закупівлі товару, коли на ринку існує велика кількість постачальників з різними умовами постачання. Постановка проблеми не нова, звична для сфери торгівлі. Чому ж задача оптимальних закупок, що лежить на поверхні, досі не має вирішення?